

foretage et Multiplikationsstykke og ikke en svag Addition til den nugældende, en Multiplikation, hvor man jo imidlertid kunde gaa temmelig vidt, før man kom videre end til, hvad man andetsteds har betragtet at være en passende Bestatning for Sprit. Danmark er jo et af de Lande i hele Verden, hvor Brændevinsbestatningen er lavest (Hør!), og er ved Siden deraf et af de Lande, hvor Brændevinsforbruget er allerstørst (Sa!). Jeg tror imidlertid, at, naar man for Alvor vil søge at komme dette Samfundssønde tillivs, vil der være andre Veie at følge, andre Midler at bruge, for at bekæmpe det, ialtsald maatte Forhøielsen være en saadan, at det omtrent vilde være haabløst blot at foreslaa den ligeoverfor de stærke Ønster, der andetsteds gjøre sig gjældende for, at Brændevinen ikke bliver for dyr en Forbrugsartikel. I denne Overgangstid indtil den 1ste April 1890 er det foreslaaet, at Karrumsbestatningen skulde forhøies fra den nugældende, som jo er 2 Kroner til 3 Kr. 28 Øre pr. Lønde Karrum. Dette vil i Forhold til 25 Øre for Potten af rent Sprit forudsætte en Udvinning pr. Lønde Karrum af 28 Potter Brændevin. Ved Indførelsen af de gjældende Bestemmelser for Brændevinsbestatningen blev der, som sagt, forudsat en Udvinning pr. Lønde Karrum af 16 Potter. Allerede i 1865, ved Fastsættelsen af Udsøfelsesgodtgjørelsen for Brændevin, troede man at maatte gaa ud fra en Udvinning af 20 Potter pr. Lønde Karrum. I 1871, i det dengang fremsatte Forslag, forudsatte man 24 Potter og nu er man kommen til at forudsætte 28 Potter pr. Lønde Karrum. Dette viser noksom, i hvilken Grad Statskassen har tabt i Indtægt gennem den større Udvinning af Sprit pr. Lønde Karrum. Dette Tab hidrører jo som bekendt ikke blot fra, at selve Brændevinsvirkningen har gjort saa store Fremskridt, men tillige og for en væsentlig Del fra, at man allerede for mange Aar siden har begyndt at bruge et andet Stof end det hidtidige: Korn og Kartofler, nemlig Maais til Udvinning af Brændevin, og jeg tror nok at turde sige, at dette nu egentlig er Hovedstoffet, der forbruges. Jeg har ved en tidligere Leilighed anslaaet — og jeg tror lavt — Statskassens Tab paa Grund af Maaisens Anvendelse i Brændevinerne til 7 Gange 100,000 Kr. om Aaret. Det forekommer mig, at det uden Hensyn til den fornødne Kompensation ved Afgang i andre Statsindtægter vilde være i og for sig ikke blot forsvareligt, men ønskeligt, at man kunde komme til en Forandring i Brændevinsbestatningen, hvorved man tilbagevandt, hvad man har tabt i Aarenes Løb ved Formindskelsen af Karrumsafgiften, og jeg haaber, at denne Betragtning ogsaa paa andet Sted maa bidrage til at bringe dette Lovforslag igennem. Afgiften vil jo efter Lovforslaget blive 25 Øre pr. Pot ren Sprit. Den vil i Overgangstiden indtil 1ste April 1890 ved Siden deraf blive 3 Kr. 28 Øre pr. Lønde Karrum;

men jeg har troet, at man ved Siden deraf burde nedsette noget Karrumsafgiften for de mindre og flettest indrettede Brændevier, altsaa for saadanne Brændevier, der ikke have fulgt eller endogsa ikke have kunnet følge med Tiden ved at gaa over til at blive Dampbrændevier. Forholdet er jo det, at idetmindste endel af disse Brændevier og maaste de fleste ere saaledes indrettede, at Spritmaaleren, den automatiske Maaler ikke engang kan anbringes deri, saaledes at Brændevierne ikke uden Ombygning kunne gaa ind under Produktbestatningen, og at tilmed ikke saa sjeldent de lokale Forhold ikke engang tilstede en saadan Ombygning. Jeg tror, at den sidste Bemærkning endogsa vilde kunne ramme Brændevier her i Hovedstaden, hvor Lokalerne ere saa indskrænkede, at en tidssparende Indretning ved Ombygning ikke lader sig gennemføre. Ligeoverfor disse flettest fillede Brændevier har jeg troet, at det vilde være rigtigt at indbringe en Nedsettelse i Karrumsafgiften indtil 2 Kr. 80 Ø., altsaa endda ikke saa lidt over det Nugældende, men 15 pCt. lavere end det Normale, altsaa en Afgift, der vilde svare til en Produktion af 24 Potter pr. Lønde Karrum.

Med Hensyn til dette Lovforslag skal jeg endnu kun gjøre den Bemærkning, at man ved Vedtagelsen deraf vilde fyldestgjøre et ofte fremkommet Forlangende fra Gjerfabrikanternes Side om at fritages for Afgift af deres Bedrift. For Diebliffet er jo Forholdet det, at Gjerfabrikanterne svare Karrumsafgift i Lighed med de andre Brændevinsbrændere, men fordi der ved Gjerudvindingen ifkun kan antages at opnaas et Udbytte af omtrent $\frac{2}{3}$ mod de andre Brændevinsbrændevier, kommer omtrent den halve Karrumsafgift til at hvile paa Gjereren. En Forandring heri er ikke blot et Ønske, som jævnlig er fremkommet fra Gjerfabrikanterne, men jeg tror ogsaa at kunne sige, at det temmelig almindeligt er blevet anerkendt som billigt og retfærdigt. Det er en Selvfølge, at denne Fritagelse noget vil formindke Indtægten af Brændevinsafgiften, men endog dette medregnet vil den af mig angivne Forandring i Brændevinsbestatningen dog give Statskassen en Merindtægt af godt 1,300,000 Kr.

Jeg skal dernæst fremsætte for det høie Thing et Forslag til Lov om en Ølskat. Der bevæger man sig jo paa et ganske nyt Terrain. Der har tidligere været Tale om, ja, man kan endog sige, taget Tiløb til et Lovforslag om en Ølbestatning her i Landet, men det har ikke ført til Noget. Man har anset Vanskelighederne for at være for store til, at man vilde vove sig videre ind derpaa. Tænnlig er der jo fra Repræsentationens Side fremkommet Opfordring til Regeringen om at tilviedebringe en Ølskat, og senest flete dette i den sidste Rigsdagssamling. Foreløbig vil jeg bemærke, at, naar man tænker paa at indvinde en større Indtægt gennem Brændevinsbestatning, og naar man foreslaar en væsentlig Forbyrdelse af